

Svět Anny Frankové.

Anna byla vzorná studentka s vlastními názory. Měla hodně přátel a obdivovatelů. Vždycky si přála mít nejlepší kamarádku, ale žádná nebyla „dost“ dobrá. Zlom nastal, když dostala k narozeninám deník. Tento deník se stal její nejlepší kamarádkou, které si vždy postěžovala a informovala ji o událostech, které se stali. Zanedlouho se Anna dozvěděla, že časem budou s rodinou muset uprchnout, museli se schovat. Zatím to nebylo vážné a nějak se to neřešilo. Jako každá dospívající slečna, měla i Anna svého idola nebo kamaráda, kterého rádobu milovala. Hello byl starší ovšem s Annou si rozuměl, trávili spolu veškerý čas. Ovšem osud zasáhnul a Anna byla s rodinou nucena se schovat a ukrýt. Tatínkovi přišlo předvolání a útěk byl nezbytný. Anna neměla žádnou šanci a možnost se s Hellem rozloučit. Musela se cítit příšerně. Vzpomínala na poslední večer strávený spolu s ním. Na poslední slova "Ahoj". Kdyby věděla, že poslední, řekla by je jinak. Od doby, co byli v krytu, si museli dávat pozor v podstatě na všechno. Nesměli mluvit, nesměli vařit, aby nebyl cítit pach jídla, museli chodit potichu, což muselo být velice obtížné v osmi lidech... Takhle prožité dětství by si nepřál nikdo, celé dny v tichosti zavření, celé dva roky. Ponorková nemoc musela převládat a vůbec, co ta samota? O své názory a myšlenky se dělila jenom s deníkem. A kdo to všechno zavinil? Židovská hvězda na její hrudi byla její smrt.

